

LENNGREN, ANNA MARIA

**Nelli, den lilla tiggarflickan. =Anon.= Lund
1795. Trykt hos prof. Joh. Lundblad.**

Lund
1795 :

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Akademisk upps. magasin

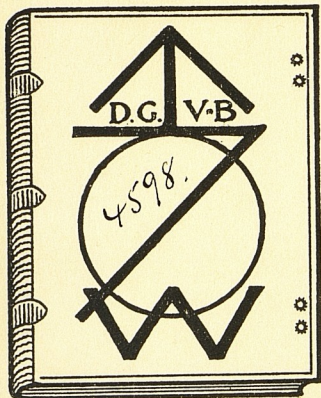
rensk

P. P. R.

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

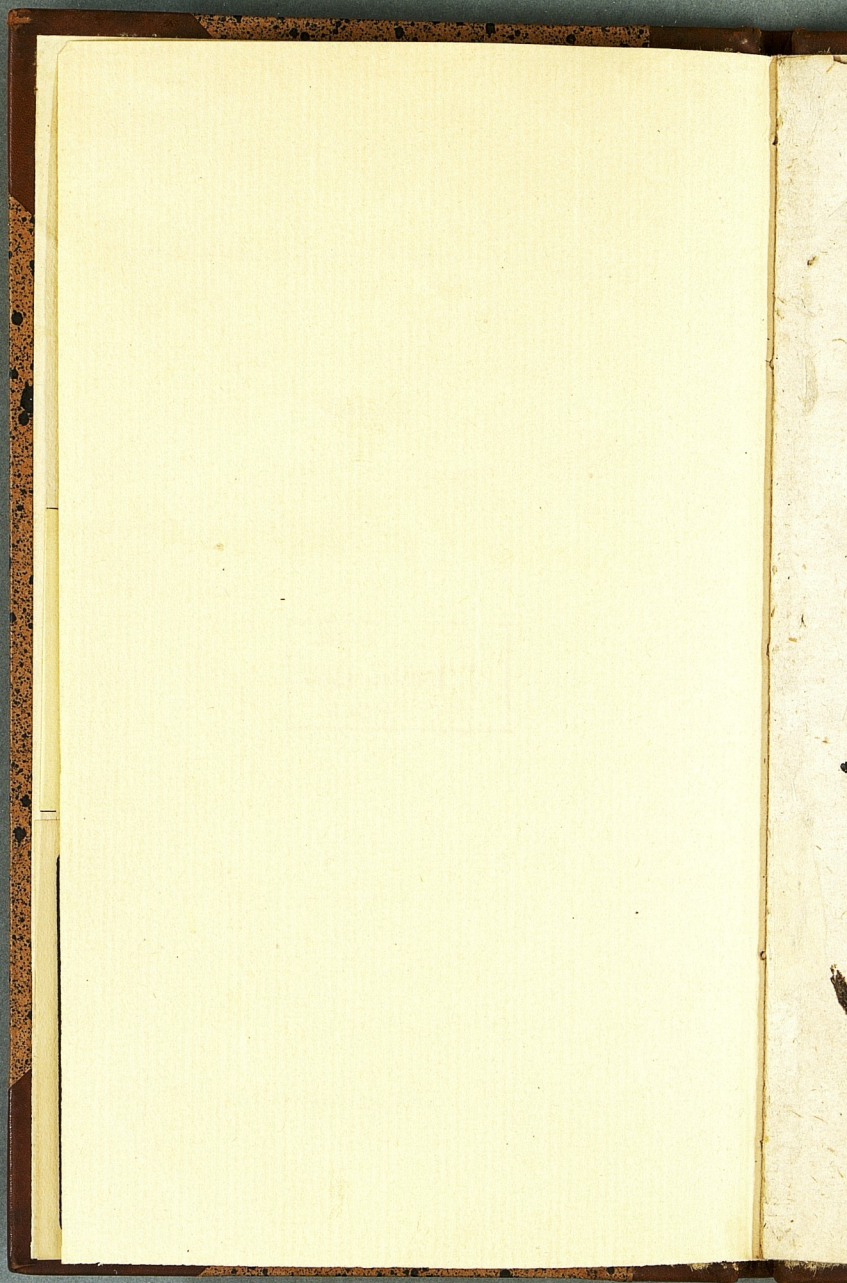
289 Ra 1/
808

Lenngren, A. M.

59/5

KUNGL. BIBL.
21 NOV. 1960
STOCKHOLM

R e l l i,

Den lilla
Samuel Fochroik
Tiggarsfickan.

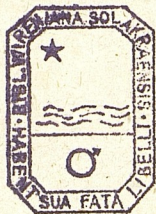
Lund 1795.

Trykt hos Prof. JOHAN LUNDBLAD.

Prof. Anna Maria Klingberg

Uppsala II 118

Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or name, oriented upside down.

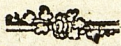

Den stackars Nelli satt och gret
på modrens mull i grasven;
tung war deß suck, och tåren het
som wätte tiggarsfäwen.

Swär en som henne gick förbi
deß klagan kunde höra:
"Hwad skal det af mig arma bli?
Gud! hwad skal Nelli göra"?

"Sag

”Jag liten är och moderlös,
stor är min nöd och smärta;
om jag til döds i kolden frös,
rör det ej någons hjerta”.

”Min mor! min mor”! — hon snyftade,
och tårar rösten dränkte —
”Min mor! min mor”! — hon suckade,
och ned sit huswud sänkte.

Gick så förbi en andlig Man,
såg hennes tårar trilla,
sig af sit kall befogad fann
at hennes oro stilla.

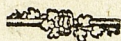

”Din moder kommer ej igen,
han sade, fast du gråter;
men du förtörnar Himmelen,
om du så illa låter”.

”Läs slitigt din Catches, mitt barn,
och dina aftenbönor;
så undflyr du wift Satans garn
och himlens bistånd röner”.

Han gick och, handen höjande
andäktigt öfwer flickan,
meddelte rik wälsignelse,
men ingen ting ur flickan.

och,

Och, stojande uti hans spår,
kom nu en werldslig sälle;
som gaf sin slant och gret sin tår
på detta sorgsna ställe.

(En slant, o Christen! mättar mer
än läxor ur Catchesen:
märk det, I Andans Mån, för Er
är denna parenthesen).

”Stor tack, min goda Herre, tack”!
framsuckade den lilla;
och slanten i sin kolsäck stäck,
och skalf af köld så illa.

Med utsträckt hand, och sorgfullt bröst
fatt den förlättna arma,
och bad med nödens qväfda röst
hvar Christmild sig förbarma!

Och der en mängd med människor
sågs fram och åter wandra;
Hos en war rösten kall och torr
och snåfande hos andra.

Uti den Rikes hårda blick
hans hjerta war at skåda;
den Girige så brottom fick,
och såg sin slant i wåda:

En Man med stjerna på sin frack
drog up Havana-prisen;
svor några ord om Ziggarpack,
om Lättja och Policen.

Nå, hvar man kommer, skrek en Dame,
så hör man ungar tjuta; —
och gick, wid Scenen af en Drame,
at sina tårar gjuta.

En Dame wist icke gjord af stål
för denna mänskligheten;
men som ej Ziggaringar tål,
blott för malpropreteren.

Som

Com, i sin wällust dagligt wan
at nödens offer snåsa,
än aldrig nånsin en Roman
har torrögd kunnat låsa.

Det mörknade och dagen stred;
ren brann en dunkel lyckta,
och mer och mer af ångest led
den lilla djupt betryckta.

"Hvem skal beskydda mig, o hvem?
jag så för mörkret ryser;
och ingen mamma, intet hem!
jag hungrar och jag fryser."

Hon hemst och rådvill såg sig om,
af kuggan sig försträcke,
då dit en christmild qwinna kom,
som henne handen räckte.

Rom, sade hon, och med mig gå
der du ser lampan lysa;
jag fattig är, har många små,
men skal dig gärna hysa.

Hon med den spåda uslingen
i warma kofan trädde,
och åt den goda gärningen
så innerligt sig glädde.

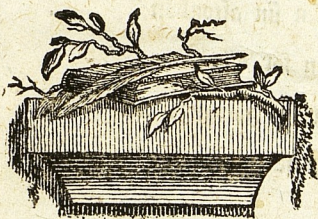
Deh moderligen lofwade
den moderlösa skydda;
och såg Guds Änglar leende
sig lågra kring des hydda.

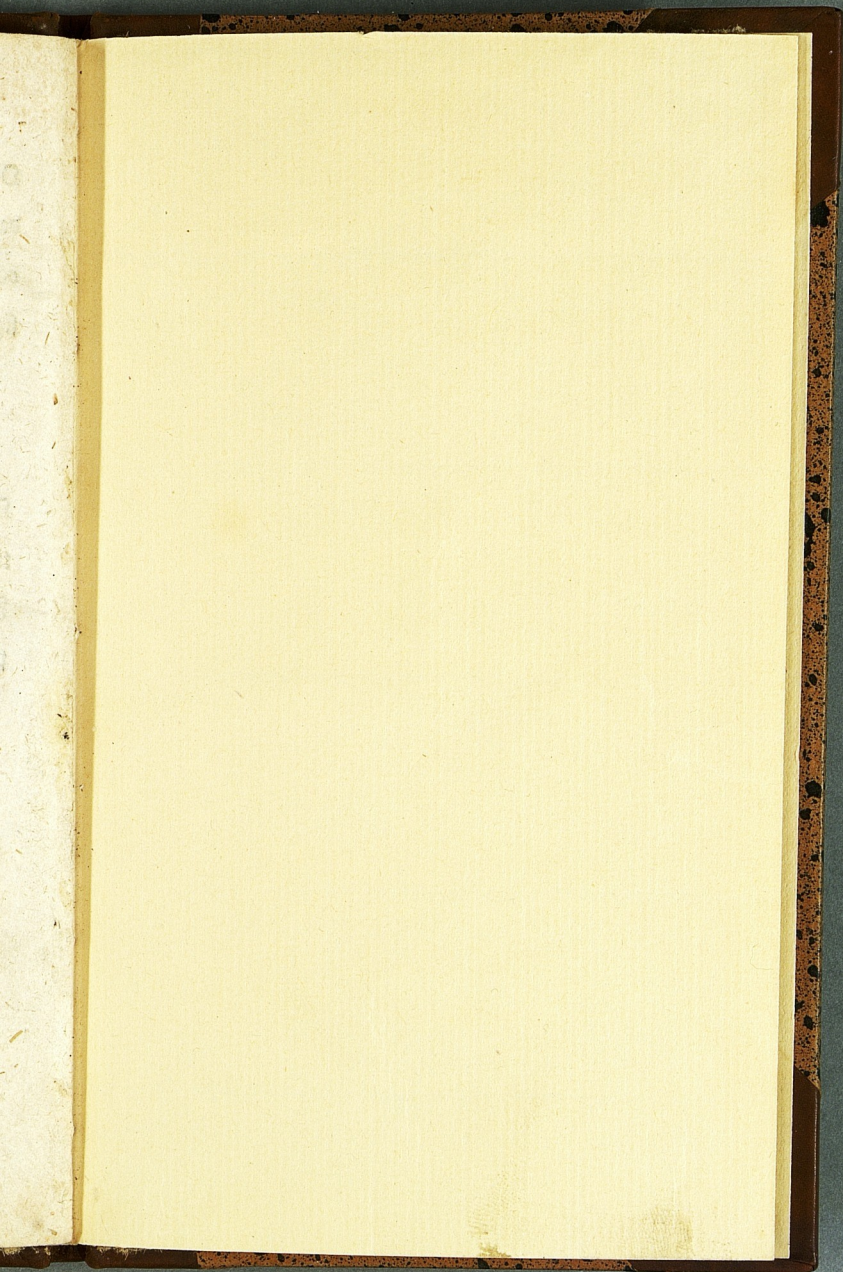
Deh gjorde sen sin aftonbön
til Skyddaren för alla;
Förwisad at sin gärnings lön
på sina barn se falla.

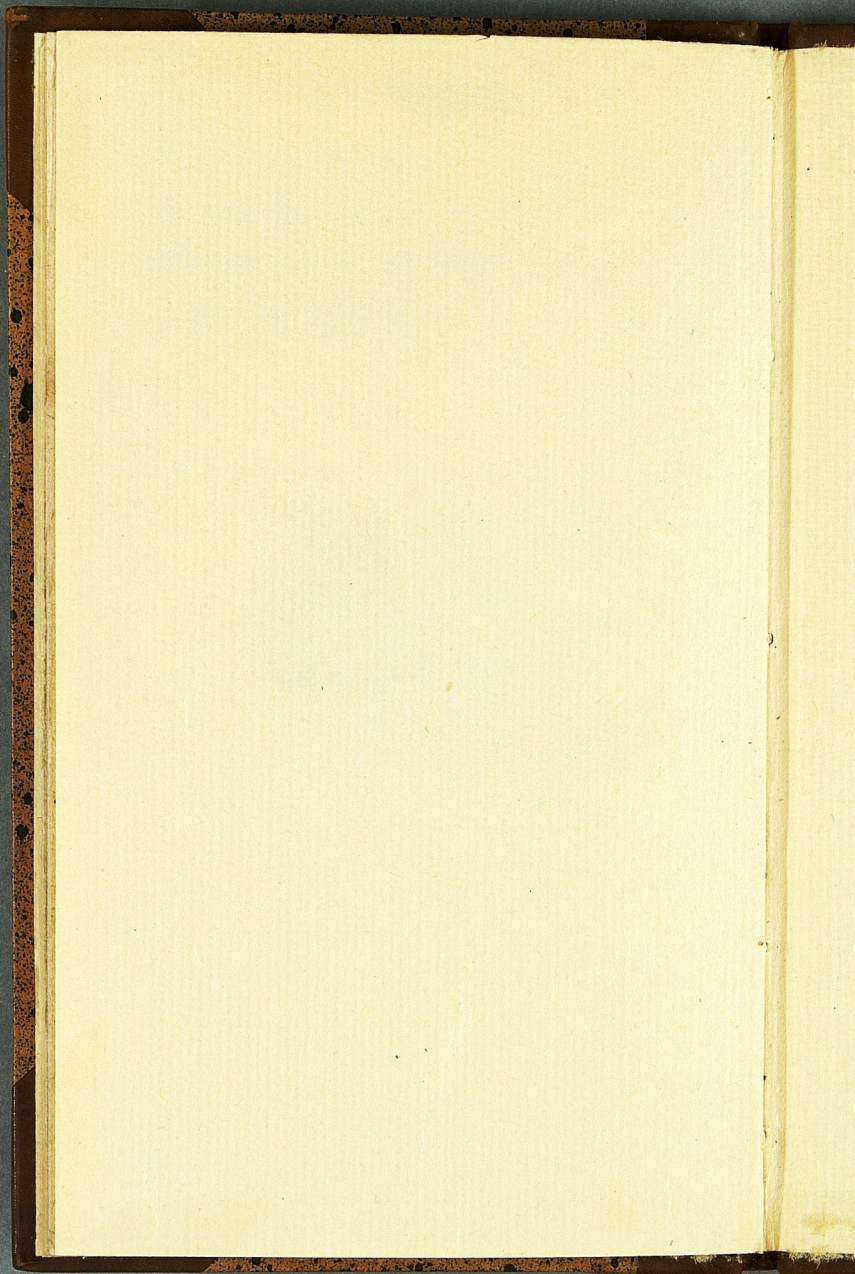
Deh somnade så ljust och godt;
frid i des hjerta rädde:
en sällhet som i gyllne Slott
än ingen Mächtig nådde.

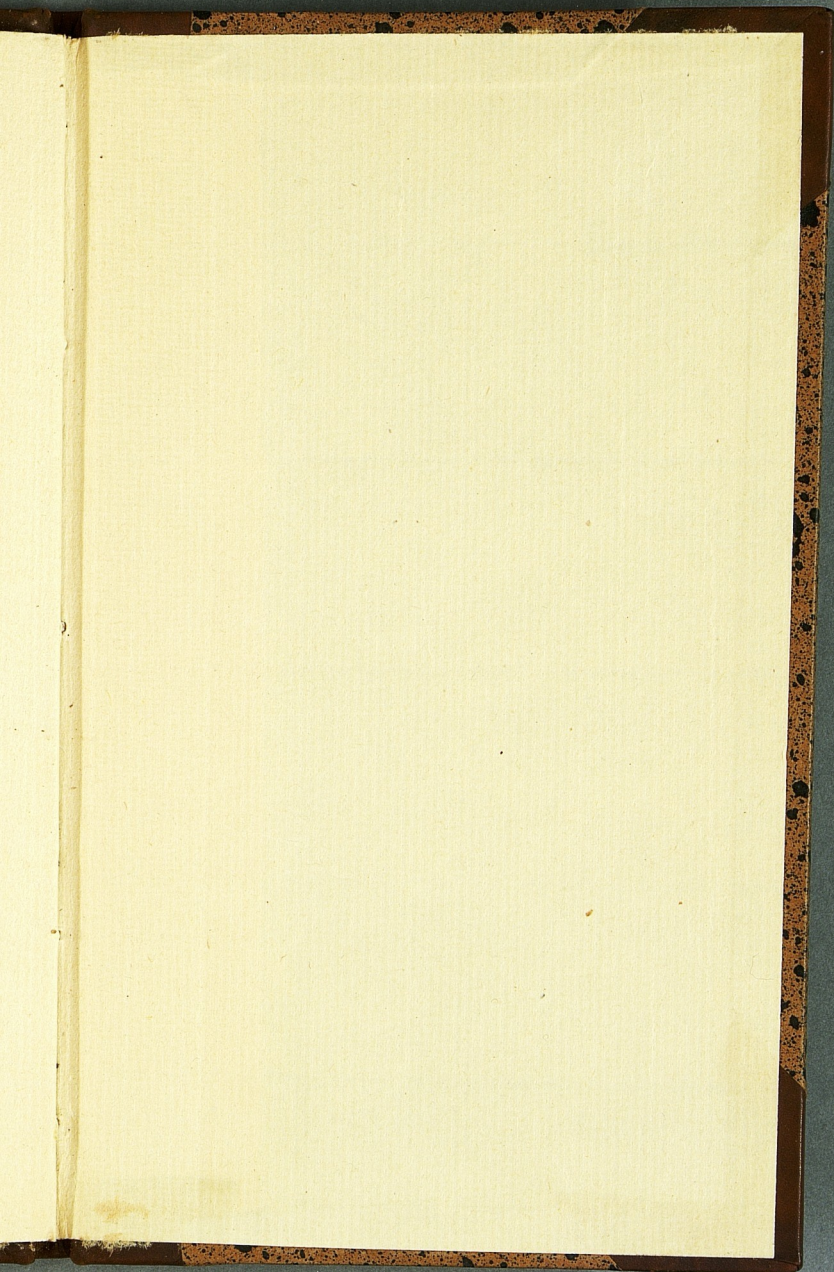

Du rike utan mänsklighet!
det borde dig bedröfva:
Du lycka har — lycksalighet
blott de som godhet öfwa.

A
L
I
T
T
L
E
H
I
S
T
O
R
Y
O
F
T
H
E
W
O
R
L
D

www.books2ebooks.eu